

[Skatteministeren]

eksempel grise op til fravænningsalderen – bortskaffer landmændene altså lovligt ved nedgravning under iagttagelse af de relevante veterinære regler.

Det vil sige, at såvel landmændene som skattemyndighederne allerede er fortrolige med håndteringen af selvdøde dyr som afstemningsproblem i besætningsammenhænge.

Følgen af konflikten vil derfor kun være, at skattemyndighederne i et noget videre omfang end normalt vil være henvist til en skønsmæssig bedømmelse i forbindelse med besætningsforhold.

Det kan supplerende nævnes, at både landmænd og skattemyndigheder på en række andre områder er bekendt med anvendelse af skøn i skattemæssige sammenhænge.

Spm. nr. S 780

Til *miljøministeren* (26/4 93) af:

Niels Højland (FP):

»Hvad agter ministeren at gøre for, at de danske husdyrproducenter ikke kommer i strid med miljølovgivningen, når de selv skal bortskaffe selvdøde dyr i den tid, slagterikonflikten varer?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet, for at der ikke senere skal blive problemer af miljømæssig karakter for den enkelte husdyrproducent.

Svar (3/5 93):

Miljøministeren (Birte Weiss, fg.):

Med hensyn til bortskaffelse af selvdøde dyr under slagterikonflikten kan jeg oplyse, at Miljøministeriet allerede har taget skridt til at orientere om, hvilke muligheder der efter Miljøministeriets regler vil være for, at de selvdøde dyr på de enkelte bedrifter kan bortskaffes.

For en nærmere beskrivelse heraf skal jeg henvise til vedlagte skrivelse af 23. april 1993 fra Miljøstyrelsen til samtlige kommunalbestyrelser og amtsråd.

Vedr.: Bortskaffelse af selvdøde dyr under destruktionsanstaltens strejke.

Af hensyn til de problemer om bortskaffelse af selvdøde dyr, der eventuelt måtte opstå under den nævnte strejke, skal Miljøstyrelsen

herved henlede kommunalbestyrelsernes opmærksomhed på, hvilke muligheder der efter Miljøministeriets regler vil være for, at de selvdøde dyr på de enkelte bedrifter kan bortskaffes.

I tilfælde, hvor aflevering til destruktionsanstalt ikke er mulig, vil kommunalbestyrelserne i sådanne sager skulle tage stilling til, om nedgravning kan tillades.

Destruktionsanstaltens strejke er efter Miljøstyrelsens opfattelse en sådan særlig situation, at kommunerne kan tillade nedgravning af de selvdøde dyr, hvis forholdene tillader det, jf. § 11, stk. 3, i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 366 af 10. maj 1992 om ikkeerhvervsmæssigt dyrehold, uhygiejniske forhold m.m.

Det fremgår af § 11, stk. 3, i ovennævnte bekendtgørelse, at »kadavere af selvdøde større dyr samt af større dyr, der slås ned uden forbindelse med slagting, skal føres til registreret og godkendt destruktionsanstalt. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde tillade nedgravning af sådanne kadavere. Nedgravning af disse samt af kadavere af mindre dyr må ikke finde sted nærmere drikkevandsbrønde eller -boringer end 50 meter.«

Under hensyn til, at amterne har det overordnede ansvar for grundvandet, og at der her kan blive tale om nedgravning på mange ejendomme, bør amterne som grundvandsmyndighed inddrages i beslutningerne om nedgravningssted.

Det bemærkes, at døde dyr ikke bør nedgraves i mergel- og grusgrave, hvor beskyttelsen af grundvandet er ringe, og hvor der derfor kan ske en direkte nedsvivning til grundvandet.

Det kan endvidere oplyses, at Veterinærdirektoratet har udtalt hertil, at direktoratet kan acceptere nedgravning, såfremt kommunalbestyrelsen har givet tilladelse hertil efter § 11, stk. 3, i bekendtgørelsen om ikkeerhvervsmæssige dyrehold, uhygiejniske forhold m.m.

Spm. nr. S 788

Til *landbrugsministeren* (29/4 93) af:

Niels Højland (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvad der bliver af de penge, som fradrages i henhold til den bestemmelse, der findes i den af Landbrugsministeriet og EF-direktoratet udarbejdede vejled-